

at man da ikke fra Ministeriet afviser Spørgsmaalet, men lader det gaa videre til de Myndigheder, der er i Stand til at besvare det. Det har man ikke gjort her, man siger: Det kan Landbrugsministeriet ikke; det skal det færøske Amt; man indhentede ikke Oplysninger.

Vi har en Bestemmelse i Lovforslagets § 13, der siger, at kun de, der har fuld Ejendomsret over deres Jord, er i Stand til at faa Laan efter denne Lov. Vi har forespurgt i Landbrugsministeriet, om denne Paragraf ikke vilde stille sig hindrende i Vejen for, at man overhovedet kunde give Laan, hvor Græsningsretten ikke var afløst. Vi har faaet en Skrivelse fra Landbrugsministeriet; men Finansministeriet, der dog er den sidste Instans her, har intet som helst svaret.

I det hele taget mener jeg, at den Udvalgsbehandling, der har fundet Sted, ikke har haft megen Realitet bag sig. Og det har jo ogsaa vist sig, at Ministeriet ikke fra første Færd har haft noget særligt Ønske om denne Lov. Lovforslaget er fremsat den 5. Maj, en god Maaned efter, at Rigsdagen normalt skulde hjemsendes; og i Løbet af en Maaned skal den danske Rigsdag uden Kendskab til Forholdene, og uden at der er givet Oplysning angaaende de Spørgsmaal, der er rettet, gøre Loven færdig, fordi den nu een Gang skal bruges i en ganske bestemt Hensigt. Jeg mener ikke, at de to færøske Repræsentanter ved det Arbejde, de har gjort i denne Sag, har vist sig som Repræsentanter, der varetog den færøske Befolknings Interesser paa rette Maade. De har kun varetaget Kongsbøndernes Interesser; de har muligvis varetaget en Del af Odelsbøndernes Interesser, men langt den største Del af den færøske Befolkning er saa sandelig ikke interesseret i denne Lov, men den er interesseret i, at hele Jordspørgsmaalet bliver taget op til grundig Belysning.

Som Følge af dette vil vi fra vort Partis Side ikke have nogen Andel i denne Lov, og jeg vil anbefale, at vi afholder os fra at stemme.

Zahle: Jeg tror ikke, det gaar an uden Tilpasning til de færøske Forhold, som er saa overmaade forskellige fra Forholdene hernede, at bringe de danske Love i Anvendelse deroppe. Det er nu anden Gang i denne Rigsdagssamling, man kommer med et Lovforslag og ønsker det vedtaget for at bringe det i Anvendelse som Lov oppe paa Færøerne, uden at man giver det den bedst mulige Form. Det Forhold, som

her er det vanskelige, er, at det er Trøerne, man udstykker, og at Trøerne skal ligge aabne for almindelig Græsning for Faar tilhørende de tidligere Besiddere af Trøerne, Fæstebønderne, fra Midten af Oktober til Midten af Maj. Under disse Forhold vil det jo blive ganske overordentlig vanskeligt for den, der faar det lille Stykke af Trøen, at faa dyrket det op, saa han kan have noget virkeligt Udbytte deraf.

Det viser sig da ogsaa, at selv de, der vil stemme for dette Lovforslag og gøre det til Lov, saa vidt det beror paa dem, er meget betænkelige ved det. De tre konservative Medlemmer, de ærede Medlemmer H. F. Ulrichsen, Hendriksen og Vesterager, siger udtrykkelig i Betænkningen, at de mener, at Ændringer, som de har antydnet i Udvalget, vilde kunne gøre Loven mere værdifuld for Færingerne; og de udtaler det Haab, at naar dette Forslag er blevet til Lov, og i nogen Tid er blevet praktiseret og Erfaringer er indhøstet, Lagtinget saa vil tage Sagen op til fornyet Overvejelse og eventuelt foreslaa Ændringer. Men det er en daarlig Maade at lovgive paa, at man ikke gennemtænker og gennemarbejder Sagen nu, men vedtager Lovslagene i en Skikkelse, man i og for sig ikke mener er tilfredsstillende, i Fortrøstning til, at man, naar man ser, at Lovens Bestemmelser ikke virker helt heldigt, senere kan ændre dem. Jeg tror, at man i dette som i alle andre Tilfælde burde arbejde med Lovforslagene, indtil de har faaet fuldt tilfredsstillende Skikkelse, og først da stemme for, at de kunde blive til Lov.

For at naa dette Formaal tror jeg, at det i dette som i saa mange andre Tilfælde kunde være nyttigt, om der fandt en Forhandling Sted mellem et Udvalg af Folketinget eller maaske af Rigsdagen i det hele og et Udvalg af Lagtinget, og der har i det Udvalg, som har været nedsat angaaende dette Lovforslag, været Ønske om, at Udvalget skulde rejse op til Færøerne og forhandle med Lagtinget om denne Sag. Jeg føler mig ganske overtydet om, at hvis det var sket, vilde man have ændret dette Lovforslag, inden det blev vedtaget, saa det havde faaet en heldigere Skikkelse, end det nu har.

Desværre maa jeg sige, at jeg tror, at Vedtagelsen af dette Lovforslag neppe vil bringe Smaabrukerne paa Færøerne, som faar deres Virksomhed i Henhold til denne Lov, gode Kaar. Jeg maa derfor ligesom den ærede foregaaende Taler paa mit Partis Vegne fralægge os ethvert Medansvar for, at dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov,